

4. simpl. 19.

Ergo nec
metalla, nec
alia subter-
rana, à
Chymicis
in usum du-
cta, reijciat.

Modo inue-
niendorum
medicamē-
torum con-
uenit Chy-
micus cum
Medico.

De Theri-
aca ad Pi-
sonem c. 1.
Lib. 2. tr.
1. cap. 2.

vesicam nihil offendat, etiam renes ex-
purgare alibi fatetur, quæq; mouendis
vrinis sint efficaciora, non nihil cantha-
ridum recipere. Quidni ergo de ijs ipsis
remedijs, quæ iam iam excutimus, ea-
dem sentētia feratur? Cumq; omnium
& Græcorum & Arabum alto consensu
plurima nociua, venenataq; in societa-
tem materiæ medicinalis, debito ritu
præparandæ, & ad idoneam mediocri-
tatem reuocandæ, admittuntur, eodem
iure, pari licentia & ipsa accipiātur? Ab
antiquis id factitatum videmus: vel ab
ijs saltem posteriorum sæculorum viris
doctis, qui suo merito spretis Paracelsi
erroneis ambagibus, regiæ inueniēdo-
rum medicaminum ab Hippocrate &
Galeno præmonstratæ, sanctissimè infi-
stunt. Dicunt enim Galenus & Auicen-
na, materiam remediorum Ratione &
Experientia constituendam esse. Sic ipsi
sua inuenerunt remedia, quibus nos
quoq; perfruimur. Si ergo ducum no-
strorum exemplo, quæ remansere inta-
cta, rationis præscripto tētemus, an gra-
uius quippiam in ea, quæ recepta iam
sunt, sanioris Medicinæ principia com-
mit-

mit-